

ת"פ 32523/10/14 - מדינת ישראל נגד יואל אליאב - נשפט, יצחק מאיר עדס - נמחק, משה כהן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 32523-10-14 מדינת ישראל נ' אליאב ואח'
בפני כבוד השופט ד"ר שאול אבינור

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד עומר סגל

המאשימה

נגד

1. יואל אליאב - נשפט
 2. יצחק מאיר עדס - נמחק
 3. משה כהן
- ע"י ב"כ עו"ד פולינה סורין

הנאשמים

הכרעת דין (נאשם 3)

א. רקע כללי, גדר המחלוקת בין הצדדים והשתלשלות ההליכים:

1. נאשם 3 (להלן - הנאשם) הואשם בכתב האישום, יחד עם נאשמים 1 ו-2, בביצוע העבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, לפי הוראות סעיף 275 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - העבירה של הפרעה לשוטר).
2. על פי האמור בחלק הכללי לכתב האישום, ביום 23.2.13 בשעה 20:15 לערך, בעת חגיגות חג הפורים בבני ברק, נצפה הקטין ד.א. (להלן - הקטין) על ידי שני שוטרים - אילן וסקו ויואל רביבו - שהיו בסיוור שגרתי בניידת. הקטין נצפה כאמור כשהוא מחזיק בידו מוט לשיגור זיקוקים ומכוון אותו לעבר עוברי אורח, כאשר מהמוט נורים זיקוקים המסכנים את הקהל הסובב לו. השוטרים עצרו את הניידת ליד הקטין ויצאו לעברו. השוטר רביבו כרז לקטין "עצור משטרה", ובתגובה השליך הקטין את מוט שיגור הזיקוקים והחל להימלט מהמקום. השוטר רביבו דלק בעקבות הקטין, אחז בו והודיע לו כי הוא מעוכב.
3. על פי עובדות כתב האישום, בהמשך הדברים הגיע למקום נאשם 1, אחיו של הקטין, והחל צועק לעבר השוטרים "עזבו אותו". השוטר רביבו ביקש מהקטין להזדהות אך זה שתק. במקום החלה התקהלות, של מספר רב של בחורים שזהותם לא ידועה, והם איגפו את השוטרים והקטין וצעקו לעברם שיעזבו את הקטין. השוטר רביבו ביקש מהמתקבלים לחדול, שכן הקטין מעוכב, וביקש מנאשם 1 את

עמוד 1

פרטיו של הקטין. המתקבלים החלו לאחוז בקטין ולמשוך אותו. השוטר רביבו צעק אליהם להרפות, והשוטרים אחזו בקטין בשתי ידיו והלכו עמו לעבר הניידת. ואולם, המתקבלים שוב משכו את הקטין ולא נשמעו לקריאות השוטרים. השוטר וסקו ניסה לדווח על האירוע במכשיר הקשר אך המתקבלים הפריעו לו והוא לחץ על לחצן המצוקה.

4. השוטר רביבו הצמיד את הקטין לרכב שהיה במקום, אך המתקבלים החלו מכים אותו בגבו ובראשו. בתגובה הדף השוטר רביבו את המתקבלים במכות מרפקים ובבעיטות. המתקבלים חצצו בין שני השוטרים, והקטין נשאר עם השוטר רביבו. נאשם 1 אחז בשוטר רביבו וצעק לעברו "עזוב אותו זה אחי". השוטר רביבו עזב את הקטין, או אז נאשם 1 צעק לעברו "תברח תברח" והקטין נמלט מהמקום. במעשים אלה הפריע נאשם 1 לשוטר רביבו בשעת מילוי תפקידו.

5. באשר לנאשמים 2 ו-3 צוין בעובדות כתב האישום כדלקמן:

- נאשם 2 הצטרף לנאשם 1 וצעק לעבר השוטר רביבו "מה אתה רוצה ממנו הוא ילד". בעת שנאשם 1 משך את הקטין מהשוטר רביבו אחז נאשם 2 בשוטר רביבו בכך שהניח עליו את ידו והרחיק אותו מהקטין. במעשים אלה הפריע נאשם 2 לשוטר רביבו בשעת מילוי תפקידו.
- נאשם 3 - הנאשם דנא - דחף את השוטר וסקו וגרם להיפרדותו מהשוטר רביבו והקטין. במעשים אלה הפריע הנאשם לשוטר וסקו בשעת מילוי תפקידו.

6. עוד צוין, בסיפא לעובדות כתב האישום, כי השוטר רביבו הודיע לנאשם 1 שהוא עצור וניסה לאזוק אותו, אך הלה התנגד לכך בכוח, תוך הנפות ידיים, ורק בעזרת שוטר נוסף הצליח השוטר רביבו לאזוק את נאשם 1. כתוצאה מכך נחבל השוטר רביבו ונגרם לו פצע מדמם בראשו.

7. על רקע זה הואשמו כאמור שלושת הנאשמים, בכתב האישום, בעבירה של הפרעה לשוטר. נאשם 1 הואשם גם בעבירה נוספת, של שימוש בכוח או באיומים כדי למנוע מעצר חוקי, לפי הוראות סעיף 47(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969.

8. במסגרת הדיונים במוקד הגיע נאשם 1 להסדר טיעון, דיוני ומהותי, עם המאשימה. בהיבט הדיוני, כתב האישום נגד נאשם 1 תוקן, באופן שהושמטו ממנו העובדות הנוגעות לעבירה של שימוש בכוח כדי למנוע מעצר, כך שנאשם 1 הואשם רק בעבירה של הפרעה לשוטר. בהיבט המהותי, הוסכם על ענישה מתונה, שתכלול מאסר מותנה וקנס בשיעור של 500 ₪ בלבד. בית המשפט החליט לכבד הסכמות אלה ועל כן גזר את דינו של נאשם 1 בהתאם (ר' בפרוטוקול, עמ' 2).

9. הנאשם דנא ונאשם 2, להבדיל מנאשם 1, כפרו בעובדות כתב האישום. הנאשם דנא אמנם הודה כי "**היה אירוע כזה בגדול**". יחד עם זאת, בהתייחס לסעיף העובדתי המתייחס אליו כפר הנאשם וטען כי לא דחף את השוטר (ר' בפרוטוקול, עמ' 6 שורה 6 ואילך). נוכח עמדתם זו של נאשמים אלה (2 ו-3), הדיון בעניינם נקבע לשמיעת הראיות. ואולם, במועד שנקבע לשמיעת הראיות הודיע ב"כ המאשימה כי המאשימה מבקשת לחזור בה מכתב האישום נגד נאשם 2, "**בשל קושי ראייתי**" (ר' שם, עמ' 7 שורה 14). החזרה מכתב האישום נעשתה בהסכמה ועל כן האישום נגד נאשם 2 בוטל. שמיעת ראיות התקיימה אפוא רק בעניינו של הנאשם דנא.

ב. עיקר פרשת התביעה:

10. מטעם המאשימה העיד השוטר וסקו בלבד, אשר זיהה את הנאשם 3 בעת האירוע וערך את דו"ח מעצרו (ר' זיכרון הדברים ודו"ח המעצר, שניהם מיום האירוע 23.2.13; הוגשו וסומנו ת/1 ות/2, בהתאמה). כמו כן הוגשה בהסכמה הודעת הנאשם (ת/3, מיום 24.2.13).

11. בזיכרון הדברים שערך תיאר השוטר וסקו את השתלשלות האירועים, עת היה במשמרת סיור בניידת יחד עם השוטר רביבו, כלהלן:

במהלך משמרת יחד עם השוטר יוסי רביבו טיפלנו באירוע אלמ"ב ברח' אבן שפרוט. שמענו שיגור של מספר עצום של זיקוקים ונפצים מכוון רחוב שבזי - אבן גבירול ואף ראינו שיגורים לשמיים. פנו אלינו אנשים ברחוב ואמרו שברחוב שבזי יש בלאגן ושם כל הזיקוקים. יש לציין כי היינו בניידת כחול לבן ועם מדי משטרה. בשעה 19:55 לערך פניתי מרחוב סוקולוב לרחוב אבן גבירול והבחנתי שעל הכביש יש התקהלות רבה. הבחנתי בנער שמן עם חולצה לבנה מחזיק בידו מוט לשיגור זיקוקים ומכוון אותו לעבר עוברי אורח כאשר מהמוט נורים זיקוקים ומסכנים את האנשים אשר היו ממש צמודים אליו. עצרתי את הניידת כשהכוחים פועלים ויצאנו לעברו. רביבו היה קרוב אליו יותר והנער השליך את המוט על הרצפה וניסה לברוח. רביבו אחז בו וניסה למנוע ממנו להימלט. אנשים מסביב החלו לצעוק, כשאחד מהם החל לצרוח "זה אח שלי תעזבו אותו" וניסה להפריד בין רביבו לחשוד. אנשים נוספים החלו להקיף אותנו והחלו לדחוף אותנו וניסו להפריד את החשוד מרביבו וממני. אני מעריך שבמקום היו עשרות אנשים אשר חלק מהם היו שיכורים - הרחתי ריח של אלכוהול מפייהם. היו צעקות רבות ופיצוצי נפצים אשר המשיכו להשליך לעברנו ולא הצלחתי לשמוע את חילופי המילים בין רביבו לחשוד ולאילו שהיו צמודים אליו מהצד השני. ניסינו להכניס את החשוד לניידת אך ההמון הדף אותנו לאח(ו)ר ולא הצלחנו. החלתי להרגיש מהלומות חזקות בגבי ובעורפי ובחלק האחורי של ראשי אך לא הצלחתי לזהות מי התוקפים בין ההמון שעט עלינו. אני מעריך שספגתי למעלה מעשר מהלומות חזקות בראשי. ניסיתי להגיע למכשיר הקשר לשדר מצוקה אך לא הצלחתי כי תפסו אותי בידיים כל הזמן. הרגשתי כל הזמן שנוגעים לי בחגור ופחדתי שיחטפו ממני את הנשק. ניסיתי להוציא את תרסיס הפלפל אך לא הצלחתי עקב תפיסת ידי בידי המתפרעים. בדיעבד, עם סיום האירוע, הבחנתי כי מכשיר המירס המשטרתי שהיה בחגור שלי מאובטח עם סלילה לחגורה נתלש מהחגור שלי. מדובר במכשיר מירס מס' 1244. ראיתי את רביבו (ש)ניסה להמשיך לאחוז בחשוד בעוד ההמון מפריד בינינו אך הופרד ממנו בדחיפות ובמכות. הבחנתי כי רביבו זב דם בראשו בצד שמאל והוא מופרד מהחשוד אשר נשכב על הכביש. הצלחתי לפלס דרך ולאחוז בחשוד ובינתיים איבדתי קשר עין עם רביבו. ניסיתי להמשיך ו(ל)אחוז בחשוד בעוד אני סופג מהלומות ואנשים מסביב וביניהם אותו אחד שצעק כל הזמן "זה אח שלי" (יואל אליאב) (נאשם 1 - ש.א.) צועק לחשוד "תברח, תברח". ניסיתי לשדר לניידות אך לא הצלחתי לשדר ברציפות כי תפסו לי את הידיים. המשכתי לאחוז בו בשלב זה משהו פשוט חנק אותי ונתלה על צווארי מאחור עד שנפלתי על הכביש ושחררתי אחיזה. החשוד קם והחל לרוץ כשאני אחריו אך אנשים בדרך מנסים לתפוס אותי ואחד מהם אף הודף לעברי גדר ברזל שהייתה במקום על המדרכה. בינתיים הבחנתי כי רביבו מצטרף אלי על הכביש וניגשתי לניידת כדי לנעול אותה. חברתי לרביבו שרץ לכיוון אליו נמלט החשוד ובינתיים הגיעו צוותים נוספים. החלה התקהלות סביבנו על רחוב סוקולוב ורביבו זיהה מספר מעורבים אשר היו מעורבים בתקיפה והם נעצרו בידי הצוותים. אני הבחנתי באחד מהאנשים במקום, משה כהן... (נאשם 3 - ש.א.) אשר זיהיתי

בוודאות שהוא אחד מאלו אשר דחפו אותי והפרידו ביני לבין רביבו. הוא ספציפית עמד בצמוד אלי, ניסה לחצוץ ביני לבין החשוד ודחף אותי מספר פעמים בחוזקה בחזי באמצעות ידיו. הצבעתי לשוטרים סביבי עליו והם ניגשו אליו ועצרו אותו בעוד אני בקשר עין רצוף עימו ומוודא שאכן מדובר באותו אדם. מרוב המולה אני לא יודע מי השוטרים שכבלו אותו ולקחו אותו. לאחר שהגעתי לתחנה הודעתי לו על כך שהוא עצור בחשד לתקיפת שוטר וסיוע לבריחה ממשמורת חוקית... (ר' בזכ"ד ת/1. ההדגשות הוספו).

12. השוטר וסקו גם מילא את דו"ח המעצר של הנאשם (ת/2), הנושא את התאריך 23.2.13 שעה 20:15. כפי שנכתב בדו"ח המעצר, השוטר וסקו הודיע לנאשם את סיבת מעצרו - בחשד לתקיפת שוטר - רק בתחנה, כעשר דקות לאחר שהנאשם נלקח מהשטח על ידי שוטרים אחרים בשל הצורך לחלץ את הנאשם מההמולה, כאמור בזיכרון הדברים דלעיל.

13. בדו"ח המעצר נרשמה תגובת העצור-הנאשם כדלקמן:

אני לא תקפתי. עמדתי בצד ולא התערבתי. רק באתי להגיד לך שהוא לא עשה כלום (ר' בדו"ח ת/2. ההדגשה הוספה).

14. בחקירתו הנגדית ציין השוטר וסקו כי הוא אינו יודע לומר בדיוק באיזה שלב של המהומה פגש בנאשם. השוטר וסקו אף הודה, בהגנותו, כי כיום הוא אינו יכול לזהות את הנאשם הגם שבזמן אמת זיהה אותו בוודאות; וכדבריו:

ש. (מצביעה על הנאשם 3) - האם אתה זוכר אותו?

ת. עכשיו אני לא זוכר אותו.

...

ש. אתה מפלס את הדרך לכיוון מי שנשכב על הכביש?

ת. נכון.

ש. ואתה כבר לא רואה את השוטר השני, מאבד עמו קשר עין מרוב ההתקהלות. נכון?

ת. נכון.

ש. סביבך יש המוני אנשים לפי מה שהבנתי?

ת. נכון.

ש. זה הרגע בו נתקלת בנאשם?

ת. אני לא יודע באיזה שלב של המהומה פגשתי בנאשם, זה לא מצב שניתן לקבוע בו זמן מדויק

ש. אתה יכול להגיד לי למי הצבעת על החשוד באותו מעמד כמי שמעורב באירוע?

ת. לשוטרים שהגיעו לשם, אני לא יודע לומר לך איזה שוטרים, הגיעו לשם המון שוטרים, מדובר בפורים-שפיל בבני ברק, יש המון אנשים, זו התקהלות גדולה, אני לא יודע לומר מי הגיע ולמי הצבעתי

- ש. אתה גם לא יודע למי הצבעת. נכון?
- ת. היום אני לא יודע להגיד, אבל באותו הרגע הצבעתי בוודאות על האדם שתקף אותי.
- ...
- ש. איך אני יכולה לדעת שזיהית אותו?
- ת. כי רשמתי שזיהיתי בוודאות. אם לא הייתי מזהה בוודאות באותו הרגע שזה הבחור שתקף אותי לא הייתי מבקש לעצור אותו.
- ש. אתה ראית את מי עצרו?
- ת. כן (ר' בפרוטוקול, עמ' 8 שורה 30 ואילך. ההדגשות הוספו).
15. השוטר וסקו אישר כי הוא זה שמילא את ארבעת דוחות המעצר של החשודים שנעצרו באירוע, הכוללים - מלבד הנאשם - את יואל אליאב (נאשם 1), יצחק עדס (נאשם 2) ומיכאל פרדי (ר' בפרוטוקול, עמ' 11 שורה 13 ואילך, וכן דוחות המעצר שהוגשו וסומנו נ/1). בהמשך הדברים הוטח בשוטר וסקו כי הוא נפגש עם הנאשם בתחנה והנאשם פנה אליו ושאל אותו אם הוא (השוטר וסקו) מכיר אותו ואם הנאשם עשה לו משהו, אך הוא (השוטר וסקו) השיב בשלילה. ואולם, השוטר וסקו הכחיש את הטענות ואמר: "**לא, לא זכור לי דבר כזה**" (ר' בפרוטוקול, עמ' 11 שורה 33).
16. מטעם המאשימה הוגשה כאמור גם הודעת הנאשם, שבמסגרתה נחקר הנאשם בחשד לביצוע העבירות של תקיפת שוטר ועבירות נלוות. בהודעה זו, שנגבתה כבר ביום 24.2.13 (בשעה 00:23), מסר הנאשם כדלקמן:
- אני הערב הייתי בבית כנסת... הייתי עם פרדי ואיציק. יצאנו לרחוב לא זוכר את שמו, שהיה בלגן. היו שוטרים והתקהלות 40-50 אנשים מסביב. ואז כל הבלגן עבר לרחוב סוקולוב. עמד שוטר עמד שמה, ומיכאל פרדי עלה לדבר איתו במדרגות וקפצו עליו מאחורה ועצרו אותו. ואז אני גם באתי להגיד לשוטרים שהוא לא עשה כלום ואמרו לי: בוא גם אתה ואני לא התנגדתי ולא כלום. זה כל הסיפור** (ר' בהודעה ת/2, שורה 1 ואילך).
17. בהמשך הדברים טען הנאשם כי לא הכיר את נאשם 1 ואת אחיו הקטין, והכחיש השתתפות אקטיבית באירוע; וכדבריו:
- ש. **האם נכון ששוטר ניסה לעצור את אחיו של יואל ואתה ביחד עם שלושה העצורים הנוספים הפרעתם לשוטר, תקפתם אותו ואת שותפו?**
- ת. **אני לא השתתפתי בהתקהלות.**
- ש. **השוטר וסקו מציין כי זיהה אותך כזה שעמדת צמוד אליו והפרעת ביחד עם אחרים לעצור את החשוד שברח, ודחת אותו בחוזקה בחזה באמצעות ידיך?**
- ת. **לא נכון. אני לא דחפתי ולא הפרעתי לשוטרים.**
- ש. **האם אתה נתת מכה לשוטר רביבו בראשו ופצעת אותו?**

ת. זה לא אני ואני לא ראיתי מי עשה את זה. אני ראיתי את השוטר מדמם כי אמרו לי שיוורד לו דם.

...

ש. טוענים כי אתה הפרעת לשוטרים לעצ(ו)ר חשודים וחצצת ביניהם ובין החשודים?

ת. לא נכון, אני בכלל לא התקרבותי לעיגול של (ה)התקהלות (ר' ת/2, שורה 12 ואילך. ההדגשות הוספו).

ג. עיקר פרשת ההגנה:

18. מטעם ההגנה העידו הנאשם עצמו וכן מר דודי משעל. הנאשם הרחיב בחקירתו הראשית בתיאור האירוע, וסיפר כדלקמן:

מדובר בעצם בליל פורים, מוצאי שבת, אנחנו מגיעים לבית הכנסת לשמוע מגילה, אני, שני הנאשמים שבכותרת ועוד כמה אנשים שהיו איתנו ועוד כמה חברים שהיו איתנו. אחרי קריאת המגילה, כשאנחנו יוצאים החוצה, אנחנו רואים את הבלגאן, התקהלות, בלגאן מול השוטרים, היו שם כבר מלא שוטרים...

הלכתי לראות מה מי מו, מה קרה, ופתאום אני קולט שעוצרים את חבר שלי, מיכאל פרדי, עמדתי לדבר איתו ועם אח שלו, עמדנו שם כמה חברים, ודיברנו, פתאום מיכאל זרק איזה מילה לשוטר שעצבנה אותו הוא אמר לו "בוא לפה" ועצר אותו. אני באתי לשוטר, אמרתי לו "סליחה, אני ראיתי שהוא לא עשה כלום" הוא אמר לי ישר "בוא גם אתה", אני באתי לשוטר שעצר את מיכאל, אמרתי לו סליחה אבל הבן אדם הזה לא עשה כלום, אני דיברתי איתו והוא אמר לי "בוא גם אתה" אני לא ניסיתי להתנגד, אין לי שום סיבה לחשוב שהולך לקרות פה משהו...

אילן וס(ק)ו שהעיד כעת לא היה שם, לא ראיתי אותו בכלל. עצרו אותנו באלימות גדולה... אני מגיע לתחנה, שעוצרים שלושה או ארבעה חשודים עושים ביניהם הפרדה כדי שלא ידברו, תוך כדי זה, השוטר אילן וס(ק)ו עובר ליד(י), שאלתי אותו, זיהיתי אותו לפי "פנס" על הראש, משהו כמו שלוש ס"מ. אמרתי לו האם אתה זוכר אותי בבירור? שהייתי שם? הוא אמר לא, ואז השוטר שהיה לידו אמר לו "לך, לך מפה אל תדבר איתם בכלל"... (ר' בפרוטוקול, עמ' 12 שורה 16 ואילך. ההדגשות הוספו).

19. בחקירתו הנגדית עמד הנאשם על טענתו כי אמנם שוחח כאמור עם השוטר וסקו. כשעומת הנאשם עם העובדה שהשוטר שנפגע בראשו באירוע כלל לא היה השוטר וסקו, אלא דווקא השוטר רביבו, הוא השיב כלהלן:

ש. השוטר עם הפצע בראש זה לא השוטר שהעיד פה היום.

ת. אז סבבה, אז זה לא הוא. את מי שהיה לו פצע בראש שאלתי בבירור וזה מה שהוא אמר.

- ש. אבל רביבו זה לא מי שזיהה אותך, אתה מבין את ההבדל?
- ת. אני מבין את ההבדל אבל שניהם היו באירוע ולכן שניהם היו צריכים לזהות אותי (ר' בפרוטוקול, עמ' 14 שורה 8 ואילך. ההדגשות הוספו).
20. בהמשך הדברים נשאל הנאשם אודות טענתו בדבר אלימות שוטרים והשיב:
- ש. מי תקף אותך? מה עשו לך?
- ת. אני לא זוכר בבירור את הפרטים אבל אני זוכר שהייתה אלימות, היא לא הצדיקה שאני אפ(נ)ה למח"ש. אני לא בן אדם כזה, אני חשבתי שהם הולכים לסגור את התיק אז אמרתי יאללה אני לא אפנה למח"ש אני לא בן אדם כזה, הם שכחו מזה וגם אני אשכח מזה.
- ש. מה זאת אומרת הם שכחו מזה? ממה יש להם לשכוח אם אתה לא עשית כלום?
- ת. מהמעצר הזה, מההתיק הזה (ר' בפרוטוקול, עמ' 14 שורה 20 ואילך).
21. לבסוף, כשעומת הנאשם עם גרסתו של השוטר וסקו והאמור בדו"ח המעצר שערך (ת/2), הוא השיב:
- ש. השוטר מציין שהוא ערך את דו"ח המעצר שלך ואתה אמרת לו "אני לא תקפתי, עמדתי בצד ולא התערבתי". המשפט הזה מתאים למה שאמרת בחקירה שלך. השוטר בתחנת המשטרה מילא את דו"ח המעצר. אתם אומרים את אותם הדברים, הוא בדו"ח ומה שאתה אומר בעדות, לכן זה אומר שמה שהוא כתב זה מה שאתה אמרת. זה נכון?
- ת. יכול להיות שהוא מילא את זה אחרי החקירה, אנחנו לא יודעים.
- ש. אבל הוא לא חקר אותך?
- ת. זה לא משנה, יכול להיות שהוא מילא את זה גם אחרי החקירה.
- ש. הוא לא דיבר איתך לאחר החקירה.
- ת. לא זכור לי.
- ש. מקודם אמרת שאתה זוכר את הכול?
- ת. אני זוכר את הפרטים הגדולים, אני לא יודע מה הצבע של החולצה של מי שעברה לידי...
- ש. כששוטר אומר לך שהוא רשם דו"ח מעצר ושהוא רשם את הדברים מפיו ואתה לא זוכר ואומר פרטים שלא קשורים...
- ת. אני לא זוכר.
- ש. אז אתה גם לא זוכר שהוא זה שהודיע לך על המעצר בתחנת המשטרה?
- ת. לא.
- ש. מה יש לך להגיד על זה ששוטר מגיע לבית המשפט, דו"ח הפעולה גם מעיד על

זה, והוא אומר שאתה דחפת אותו במהלך העבודה שלו והפרעת לו?

ת. בפורים כולם מחופשים, כל אחד מגיע אחרת, זה בלגאן שלם, נפלו עליי סתם.
אם הוא אומר דבר כזה היום, זה אומר שהוא שקרן. איך אתה מסביר את זה
שארבעתנו העצורים אמרנו בדיוק את אותו הדבר בחקירה (ר' בפרוטוקול, עמ'
15 שורה 2 ואילך. ההדגשות הוספו).

22. מטעם ההגנה העיד כאמור גם מר משעל, שסיפר בחקירתו הראשית כי הנאשם כלל לא היה
קשור לאירוע עם הקטין, שהיה לטענתו אירוע קודם לאירוע בו היה מעורב הנאשם; וכדבריו:

זה היה הפורים, היה איזה אירוע מחוץ לבית הכנסת, כל מה שזכור לי זה שהאירוע היה מחוץ
לבית הכנסת, מה שהיה באירוע לא היה קשור לאף אחד שנמצא פה, זה היה קשור לילד קטן
שניסו לעצור אותו אבל זה לא היה קשור לפה. מה שאני ראיתי פה זה שתפסו איזה עצור בכלל
ברחוב ז'בוטינסקי פינת סוקולוב, זה לא קשור לבית הכנסת, זה מקום אחר, התרחקו מהמקום,
עצרו אותו ואמרו לו שהוא נאשם בתקיפת שוטר ואז הנאשם 3, משה, בא אליו ואמר לו "למה
אתה עוצר אותי", הוא בא לשוטר לברר למה עוצרים אותו, כנראה הוא היה חבר שלו, ואז
עצרו גם את משה, ככה הבנתי שאמרו לו "גם אתה עצור". זה מה שאני זוכר. אני הייתי קרוב
לאזור (ר' בפרוטוקול, עמ' 15 שורה 28 ואילך).

23. בחקירתו הנגדית שב מר משעל וטען כי היה בקרבת הנאשם בעת מעצרו (ר' בפרוטוקול, עמ'
16 שורה 15). כשנשאל אודות ה"הפרדה" לה טען בין האירוע שהתפתח עם הקטין לבין מעצרו של
הנאשם והחשודים הנוספים, הוא השיב:

ש. היה שוטר שדימם מהראש, הותקף (השוטר רביבו - ש.א.). ראית את זה?

ת. כן.

ש. ראית מי תקף אותו?

ת. לא, זה היה מקום אחר, ליד הבית כנסת.

ש. בשלב של תקיפת השוטר היית?

ת. כן.

ש. אז ראית את השוטר עם הדם?

ת. נכון.

ש. כששאלתי על התקיפה שלו אמרת שאתה לא זוכר. אבל אמרת שהיית שם.

ת. עמדתי ליד.

ש. אז איך אתה אומר שהתקיפה הייתה במקום אחר?

ת. ראיתי שם התקהלות עם הרבה אנשים, שמשה לא היה אחד מהם, ראיתי הרבה
ילדים שאני מכיר מבית הכנסת. הרבה ילדים. לא את האנשים שעצרו (ר'
בפרוטוקול, עמ' 16 שורה 21 ואילך).

24. ובהמשך הדברים:

- ש. ואף אחד מארבעת האנשים האלה (ארבעת העצורים, דהיינו: שלושת הנאשמים ומיכאל פרדי - ש.א.) לא היה באזור ההתקהלות?
- ת. באזור של התקיפה של השוטר שדימם היו שם רק ילדים קטנים ואנשים מבוגרים שרצו להפריד. בהתחלה היו רק ילדים ואז אנשים מבוגרים שניסו להפריד ואז זה כבר יצא מהמצב הזה.
- ש. היה שוטר שדימם מהראש ורק ילדים קטנים היו סביבו. אתה מצפה שבית המשפט יאמין לזה?
- ת. זה הרבה ילדים, אני מאמין שאפשר לעשות דבר כזה (ר' בפרוטוקול, עמ' 17 שורה 27 ואילך).

ד. דיון והכרעה:

25. לאחר ששמעתי את עדויות עדי העדים שהעידו לפניי - השוטר וסקו, הנאשם ומר משעל - וגם עיינתי בהודעת הנאשם ובמסמכים הנוספים שהוגשו לפניי ושמעתי את טיעוני ב"כ הצדדים בסיכומיהם, אני קובע כי יסודות העבירה בה הואשם הנאשם הוכחו לפניי כראוי וכנדרש. מדובר בקביעה המבוססת הן על ההתרשמויות מן העדויות לפניי והן על שיקולים של שכל ישר.
26. על פני הדברים יש להעדיף את גרסת השוטר וסקו על פני גרסת הנאשם. השוטר וסקו העיד לפי תומו, ניסה לדייק בפרטים, לא העצים את גרסתו ואף ציין, בהגינותו, כי במועד עדותו בבית המשפט - כשנתיים ויותר לאחר האירועים - הוא לא זכר את הנאשם. להבדיל, הנאשם, על אף שהתיימר לזכור במדויק את נסיבות האירוע, הסתבר כמי שמערב ומבלבל בין פרטים מהותיים, לרבות בין השוטר רביבו לבין השוטר וסקו. ראוי לציין, בהקשר אחרון זה, כי כשהסתברה לנאשם טעותו זו במהלך חקירתו הנגדית, הוא מיד שינה טעמו, אמר "סבבה" ועבר להנמקה אחרת (ר' בפסקה 19 דלעיל).
27. הסניגורית המלומדת העלתה בסיכומיה שני טיעונים, שלשיטתה צריכים להביא לזיכויו של הנאשם, למצער מחמת הספק. הטיעון האחד הוא, שקיים במקרה דנא חשש לטעות בזיהוי של הנאשם על ידי השוטר וסקו. הטיעון השני הוא, שדרך מעצרו של הנאשם היתה פגומה ופסולה. להלן נתייחס לטיעונים אלה, ראשון ראשון ואחרון אחרון.
28. אכן, זיהוי של חשוד על ידי עדים - קל וחומר על ידי עד יחיד - הוא עניין מורכב, שלעולם מעורר חשש של טעות, ועל כן יש לבוחנו היטב בטרם קביעת ממצאים (ר' ביתר הרחבה בת.פ. 51925-12-13 מדינת ישראל נ' קוסולפוב (2015), בפסקה 21 ואילך להכרעת הדין). דא עקא, שבמקרה דנא כלל לא מתעוררת סוגיית הזיהוי. במה דברים אמורים. הנאשם בסיפא לעדותו אמנם רימז לטעות בזיהוי (בדבריו: "בפורים כולם מחופשים, כל אחד מגיע אחרת, זה בלגאן שלם..."), ר' בפסקה דלעיל), אך הוא עצמו לא טען לטעות בזיהוי על ידי השוטר וסקו אלא חזר וטען שהוא רק שוחח עם השוטר וסקו ולא דחף אותו ולא הפריע לו.
29. בדו"ח המעצר אמר הנאשם לשוטר וסקו, בין השאר, "רק באתי להגיד לך שהוא לא עשה כלום" (ר' בפסקה 13 דלעיל. ההדגשה הוספה), וברור כי הוא הודה בעצם האינטראקציה ביניהם. דברים דומים גם אמר הנאשם בהודעתו. בנסיבות אלה, השאלה הטעונה הכרעה לפניי אינה שאלת

זיהוי של הנאשם על ידי השוטור וסקו אלא שאלת טיב האינטראקציה ביניהם, דהיינו: אם הנאשם דחף את השוטור וסקו והפריע לו בשעת מילוי תפקידו, או שמא רק הסתפק באמירות כלפיו. ממילא אין כל מקום, במקרה דנא, להידרש להיבטים הספציפיים הנדרשים כאשר סוגיית הזיהוי היא שבמוקד המחלוקת.

30. באשר לשאלה שבמחלוקת - דהיינו שאלת טיב האינטראקציה בין הנאשם לבין השוטור וסקו - יש להעדיף בבירור את גרסת השוטור וסקו, וזאת מהטעמים שפורטו לעיל. בהקשר זה גם להדגיש, כי ההסבר שנתן הנאשם בחקירתו הנגדית לפניי לאמרתו שבדו"ח המעצר - דהיינו: ההשערה שהעלה הנאשם, שלפיה השוטור וסקו מילא את הדברים בדיעבד, לאחר שקרא את הודעתו (ר' בפסקה 21 דלעיל) - הינו הסבר מרחיק לכת ובלתי סביר, שנראה כי נוצר תוך כדי מהלך החקירה הנגדית, בפרט נוכח ההתרשמות מעדותו של השוטור וסקו (כאמור בפסקה 26 דלעיל).

31. דו"ח המעצר של הנאשם (ת/2) אמנם אינו חתום, ולהבדיל מדוחות המעצר של יתר העצורים גם אינו כולל ציון סירוב לחתום (השווה הדו"ח ת/2 לדוחות נ/1). יחד עם זאת, מדובר בפגם טכני שבנסיבות העניין אין בו כדי לפגוע במשקל הדו"ח כראיה, בפרט כשכאמור הגרסה המופיעה בו דומה במהותה לגרסת הנאשם בהודעתו (ת/3).

32. אף בטעם השני שהועלה מטעם ההגנה, בדבר דרך מעצרו של הנאשם, אין כדי להביא לתוצאה של זיכוי. אכן, מעצרו של הנאשם לא נעשה בדרך המלך הרגילה. השוטור וסקו לא עצר פיזית את הנאשם אלא ביקש משוטרים אחרים, שהגיעו ככוח תגבור למקום, לקחת את הנאשם לתחנה ורק שם - כעשר דקות לאחר מכן - הודיע השוטור וסקו לנאשם את סיבת מעצרו. יחד עם זאת, התנהלות זו היתה סבירה בהתחשב במכלול נסיבות העניין.

33. כזכור, קהל של עשרות בני אדם הקיף את צמד השוטרים, שהיו בזירה, ואף הפעיל כלפיהם כוח במטרה למנוע את מעצרו של הקטין. בנסיבות אלה, לא יכלו השוטרים - שכאמור היו שניים בלבד - לפעול בדרך אחרת, ועל כן נהגו כפי שנהגו. לא ניתן אפוא לומר שמדובר בהתנהלות משטרתית שהינה בלתי סבירה - או רשלנית כטענת ההגנה - בפרט כשסיבת מעצרו של הנאשם הודעה לו זמן קצר ביותר לאחר שהוא נלקח מהמקום לתחנת המשטרה. אמנם ראוי ומתבקש היה שיערך תיעוד מלא של דרך הבאת הנאשם לתחנה, לרבות זהות השוטרים שהביאו את הנאשם לתחנה, אך אין בהיעדרו של תיעוד כזה - בהתחשב במכלול הנסיבות הנ"ל - כדי לפגוע בראיות המאשימה.

34. השוטור וסקו היה העד היחיד שהעיד מטעם המאשימה, ורק מטעם זה יש לנקוט בזהירות בהערכת עדותו. יחד עם זאת, יש להדגיש כי עדותו אינה עומדת לבדה, שכן היא משתלבת כאמור עם גרסת הנאשם, המאמתת אותה בכל הקשור לסוגיית הזיהוי. בנסיבות אלה - ובהתחשב בכל שנאמר לעיל, לרבות באשר למהימנותו עדותו של השוטור וסקו והדרך בה העיד בבית המשפט - אין מניעה להתבסס על עדות זו לצורך מסקנת ההרשעה.

35. בשולי הדברים ראוי להתייחס עוד לחזרת המאשימה מהאישום כלפי נאשם 2, שנומקה בקושי ראייתי. מתוך הארבעה שנעצרו באירוע הועמדו לדין רק שלושה, וגם לגבי אחד מהם חזרה המאשימה מהאישום, כך שבסופו של דבר בגין האירוע דנא הובאו לדין רק שניים. ואולם, עובדה זו נומקה על ידי המאשימה בטעמים ראייתיים, והנמקה זו לא נסתרה. בנסיבות אלה, אין מקום לדבר אודות אכיפה בררנית, שהרי פשיטא כי אין מקום להעמיד לדין, או להמשיך לנהל הליכים, מקום שהתשתית הראייתית

אינה מספקת לכך. אין אפוא בחזרת המאשימה מהאישום כלפי נאשם 2 כדי להשפיע על עניינו של הנאשם דנא, והלכה למעשה גם לא נטענה טענה כזו.

ה. סוף דבר:

36. המסקנה המתבקשת מכל המקובץ הינה, אם כן, כי הוכח לפניי כנדרש שהנאשם הפריע לשוטרי וסקו בשעת מילוי תפקידו, בכך שדחף אותו בחוזקה וגרם להיפרדותו מהשוטר רביבו ואף ניסה לחצוץ בינו לבין הקטין.

אשר על כן אני מרשיע את הנאשם בעבירה של הפרעה לשוטרי בשעת מילוי תפקידו.

ניתנה היום, יום רביעי כ"ד תשרי תשע"ו, 07 אוקטובר 2015, במעמד הצדדים.